

Risale-i Nur'da rüya

Risale-i Nur Külliyyatı'ndan olan lâhikalarındaki mektupların bir kısmında Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri gerek kendi rüyalarına gerekse talebeleri tarafından kendisine mektuplarda anlatılan rüyalara ehemmiyet verdiğini görüyoruz. Kimi rüyalara karşılık mübarek, kimilerine de manidar ifadesini kullanıyor. Kimi rüyaların da tabirini yapıyor.

Dolayısıyla lâhikalarda rüyalardan böylesine bahsedilmesi ve rüyaların Risale-i Nurla irtibatını görünce bir kısım rüyaları ve tabirlerini paylaşmak istedim. Yirmi Sekizinci Mektub'un rüya bölümündeki âyetin meali "Eğer rüya tabirini biliyorsanız" diye başlıyor. Hulusi (Yahyagil) Abiye hitaben şunları söylüyor: "Saniyen: Üç sene evvel benimle görüş-tükten sonra tabiri çıkmış, tevili tezahür etmiş eski bir rüyanızın şimdi tabirini istiyorsunuz. Şimdilik o güzel mübarek müjdeli rüya, mürur-u zamana uğramış. Manasını göstermiş olan o rüyaya karşı böyle desem hakkım yok mu?"

Öncelikle rüyada bir hitabe ve Üstad Hazretleri'nin Peygamberimizi (asm) gördüğü rüyadan bahsedelim: Üstad Hazretleri çocukluk yıllarında Tağı Medresesi'nden ayrıldıktan sonra pederinin yanında kaldığı sırada şöyle bir rüya görür: Kıyamet kopmuş, kâinat yeniden dirilmiş. Molla Said, Peygamberimiz (asm) nasıl ziyaret edeceğini düşünür. Nihayet 'Sırat Köprüsü'nün başına gidip durmak hatırına gelir. "Herkes oradan geçer, ben de orada beklerim" der ve sırat köprüsünün başına gider. Bütün Peygamberan-ı İzam hazeratını birer birer ziyaret eder, Peygamber Efendimizi de (asm) ziyarete mazhar olunca uyanır. Artık bu rüyadan aldığı feyiz, tahsili ilim için büyük bir şevk uyandırır.

Üstad Hazretleri 'Rüyada bir hitabeyi' şöyle anlatmış: "1335 senesi Eylülünde, dehrin hadisatının verdiği yeis ile şiddetle muhtarip idim. Şu kesif zulmet içinde bir nur arıyordum. Manen rüya olan yakazada bulamadım. Hakikaten yakaza rüya-yı sadıkada bir ziya gördüm. Tafsilatı terk ile, bana söyletirmiş noktaları kaydedeceğim. Şöyleki: Bir Cuma gecesinde, nevm ile âlemi misale girdim. Biri geldi, dedi: - Mukadderat-ı İslâm için teşekkül eden bir meclis-i muhteşem seni istiyor. Gittim... Gördüm ki: Münevver, emsalini dünyada görmediğim, selef-i salihinden ve a'sarın meb'uslarından her asrın meb'usları içinde bulunur bir meclis gördüm. Hicab edip kapıda durdum.

Onlardan bir zat dedi ki: - Ey felâket- helâket asrının adamı! Senin de reyin var, fikrini beyan et." (Tarihçe-i Hayat, s. 115)

Üstad Hazretleri gördüğü bir rüyayı Sünûhat'ta şöyle anlatmış: "Bir gece rüyada Cenab-ı Peygamber (asm) Efendimizi gördüm. Bir medresede, huzur-u saadette bulunuyordum. Cenab-ı Peygamber (asm) bana Kur'ân'dan ders vereceklerdi. Kur'ân'ı getirdikleri sırada, Hazret-i Peygamber Efendimiz (asm), Kur'ân'a ihtiramen kıyam buyurdular. O dakikada, şu kıyamın, ümmeti irşad için olduğu birden hatırıma geldi. Bilâhare bu rüyayı suleha-yı ümmetten bir zata hikâye ettim. Şu suretle tabir etti: "Bu büyük bir işaret ve beşarettir ki, Kur'ân-ı Azîmüşşan lâıyk olduğu mevki-i muallâyı bütün cihanda ihraz edecektir." (Tarihçe-i Hayat, s. 30)

Hüsrev Abi, Barla Lâhikası'nda Üstad Bediüzzaman'a yazdığı bir mektupta gördüğü rüyadan şöyle bahseder:

“Henüz bir sene oldu; iki gece birbiri üstüne gördüğüm iki rüya-yı sadıkada, temelleri atılmakta olan büyük bir gülyâğı fabrikasının kâtipliğine tayin edilmiş ve işe mübaşeret etmişim. Bu rüya tarihinden iki ay sonra Risaleleri yazmaya başladım. Ve bilhassa Yirmi Sekizinci Mektubun Yedinci ve Sekizinci Meseleleri'nde, hizmetimizin makbuliyeti ve rıza-i İlâhî dahilinde olduğu pek açık bir lisanla yazılması, âciz talebenizi de dilşâd etmiş bulunuyor. Sevgili Üstadım, Allah sizden ebeden razı olsun”. 1

Küçük Ali'nin görmüş olduğu uzun bir rüya: Bana rüyamda üç şahıs gösterildi. İkisinin ismini söylemediler. Diğeri Üstadım Bediüzzaman'ı, ismiyle söylediler. Hemen eline yapışıp ellerini öptüm. Üstadım acele olarak cebinden bir kalem ve bir kâğıt parçası çıkarıp bana verdi. Hemen uyandım. Peder ve validem ehl-i kalb olduğundan, rüyayı anlattım. Pederim, “Bu Zat Barla'ya henüz yeni geldi. Bir iki sene kadar oldu. Git, müracaat et” dedi. Ben dedim: “Daha askere gitmedim, yaşım genç. Böyle büyük mânevî bir doktorun yanına bu yaralarla nasıl gideyim ve nasıl cerrahiyesine dayanayım?” Bana “Git” denildi. Hitap iki oldu. Hemen sabahleyin kalkıp gittim. Üstadımı görünce, bir-iki dakika titredim. Sonra, “Fesühânallah” dedim. “Doktoru görünce o yaralar bütün kuvvetleriyle bağırıyolar. Verdiği eczâlara tahammül edemeyecekler.” O yaraları açamadım. Üstadım da talebeliğe kabul edip, beş vakit farzı bırakmayacağıma çok çok tenbih etti. Avdetten bir-iki ay sonra hemen askere gittim. Terhis oluncaya kadar, yirmi mah [yirmi mah: 20 ay/ed.] mukaddem bu yaralar içinde, her saat ve her dakika, “El mevtü hakkun” kazıyyesini düşünüp, “Acaba benim halim ne olur?” derdim. Memlekete avdetimde, ağabeyim Mustafa'yı görünce ruhum biraz genişledi. Acaba bu nereden ileri geliyor, dedim. Bir-iki gün sonra, mübarek Ramazan-ı Şerîf gecesi üçüncü hitap olarak, yine rüyamda, memleketimizin kenarında, Üstadım Bediüzzaman, elinde bir asâ, çoban olup dellâllığı ilân ediyor. Ve diyor, “Ben Kur'ân'ın dellâliyim” diye yüksek sesle bağırıyor, ilân ediyor. Ben heyecanımdan hemen uyandım. Demek, bakınız ey kardeşlerim ve bütün mü'minler! Üstadım Hazretleri değil memleketimize, bütün üç yüz elli milyon Müslümana her saat, her dakika, her an bağırıyor. Benim gibi zahir kulağıyla dinlemeyiniz, kalb kulağıyla dinleyelim ki, her an bağırıp çağırdığını işitelim. 2

Hacı Mehmed Risale-i Nurlar'ı yazmaya başladıktan sonra gördüğü bir rüyasını şöyle anlatıyor: “Yirminci Mektubu elimde götürürken, meydanda idi. Karşımda muhtar odası olduğundan, Risaleyi saklamıştım. O gece rüyamda, Üstad-ı Muhteremimi büyük bir denizde ve denizin içerisinde sarayda gördüm. Bizim köyün insanları da o sarayın etrafında idiler. Âciz talebeniz, doru ata binerek zatınızın yanına vardım. O adamlar bana, denizden nasıl atladığımı sordular. Ben de o adamlara cevaben, “At yeni nallı olduğundan hiç zahmet çekmeden geldim.” Halbuki, deniz ince bir surette incimad etmişti. O esnada Üstadım karşıma çıkarak, “Niçin Sözler'i saklıyorsunuz? Bundan sonra Sözler meydanda olacak” dediniz. O esnada benden at istediniz. Ben de güzel yürüyüşlü atı getirdim, o esnada uyandım. Allah hayr etsin”.3

Dipnotlar:

1- Bediüzzaman Said Nursî, Barla Lâhikası, 61.

2- A.g.e. s. 113.